

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 2T/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7825010211
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2025:7825010211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Ján Baláž, v trestnej veci obžalovaného ml. A. B., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. októbra 2025 v Rožňave, takto

rozhodol:

Obžalovaný ml. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave,
trvale bytom C. XXX, D. E.,

sa uznáva za vinného,

že dňa 10.04.2025 v dobe od 17.30 hod. do 19.00 hod. v obci C., okres E., na rodinnom dome súp. č. XX, o ktorom vedel, že v ňom býva aj maloletá F. G., vytlačil a otvoril uzatvorené okno, cez ktoré následne vošiel do rodinného domu, kde v interiéri zhodil na zem visiace nástenné hodiny a obrazy s fotografiami členov rodiny, v dôsledku čoho tieto pri páde poškodili obklad dlažby, vysypal a vylial na zem v interiéri domu nájdené potraviny a tekutiny, čím poškodil diaľkový ovládač k TV, rozbil dva nájdené mobilné telefóny zn. Huawei a zn. Lenovo, vylomil zásuvku na kuchynskej linke, rozbil dve sady sklenených pohárov po 6 ks, neznámym spôsobom poškodil Wi-Fi router, z peňaženky, ktorú našiel na pohovke rozhádzal doklady a vodičský preukaz poškodenej hodil do krbu, čím poškodením uvedených vecí spôsobil poškodenej F. G., st. škodu vo výške najmenej 136,-eur a následne čiernou dámskou ceruzkou na oči na stenu v obývacej izbe napísal meno „F.“ maloletej F. G. a špičkou v domácnosti nájdeného kuchynského noža o dĺžke čepele 18 cm poškodil štyri fotografie s portrétom maloletej F. G., ktoré predtým zhodil na zem, pričom v jednej z fotografií nechal nôž zapichnutý do tváre maloletej F. G., čím týmto konaním vyvolal u poškodených strach z možného ublíženia na zdraví maloletej F. G. a aj ďalším členom rodiny,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
- inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - dieťati,
č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) citovaného Trestného zákona a súd ho za to

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd mladistvému obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona súd mladistvému obžalovanému pri určení probačného dohľadu stanovuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona súd ukladá mladistvému obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze počas skúšobnej doby podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému ml. A. B., zast. zákonnou zástupkyňou H. F., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. XXX, D. E., povinnosť uhradiť poškodenej: F. G., nar. XX.XX.XXXX v E., trv. bytom C. XXX, D. E., spôsobenú škodu výške 136,- eur (stotridsaťšesť eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú F. G., nar. XX.XX.XXXX v E., trv. bytom C. XXX, D. E., so zvyškom jej nároku na náhradu spôsobenej škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2025 po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rožňava podal na tunajší súd dňa 11.09.2025 obžalobu č. Pv 155/25/8808-10, zo dňa 11.09.2025, na obžalovaného mladistvého A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C. XXX, D. E. (ďalej len „ml. obžalovaný“ alebo len „obžalovaný“), pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona (s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák.) v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.), ktorých sa mal ml. obžalovaný dopustiť tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný ml. na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2025 (po pučení samosudcom) pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaných skutkov uvedených v obžalobe.

Súd vzhľadom na vyhlásenie ml. obžalovaného postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h), Trestného poriadku a obžalovanému mladistvému postupne všetky ustanovenia, na ktoré musí odpovedať, prečítal:

- podľa § 333 ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku: Či rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu. Obžalovaný uviedol – áno.

- podľa § 333 ods. 3 písm. d/ Trestného poriadku: Či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby. Obžalovaný uviedol - áno.

- podľa § 333 ods. 3 písm. f/ Trestného poriadku: Či rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov. Obžalovaný uviedol - áno.

- podľa § 333 ods. 3 písm. g/ Trestného poriadku: Či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu. Obžalovaný uviedol - áno.

- podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku: Či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sú uvedené v obžalobe. Obžalovaný uviedol – áno.

Obžalovaný mladistvý na všetky vyššie uvedené otázky odpovedal kladne teda slovom áno.

Podľa § 257 ods. 6 Tr. poriadku pred rozhodnutím súdu o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, ako aj pred rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa odseku 4, súd zistí stanovisko prokurátora, poškodeného a zúčastnenej osoby, ak sú prítomní na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku súd po vyhlásení obžalovaného podľa odseku 5 rozhodne uznesením, či toto vyhlásenie obžalovaného prijíma alebo neprijíma.

Podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná iba dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Súd následne zisťoval stanovisko prokurátora, poškodenej a nad rámec aj obhajcu, zákonného zástupcu obžalovaného mladistvého ale aj zástupcu ÚPSVaR, ktorí zhodne vyhlásili, že navrhujú prijať vyhlásenie ml. obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov a súd následne uznesením aj prijal vyhlásenie obžalovaného ml. A. B. o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, keďže toto jeho vyhlásenie bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní (predovšetkým priznaním sa samotného obžalovaného ale aj výpoveďami jednotlivých svedkov, poškodených, listinnými dôkazmi a pod.), ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku.

Vzhľadom na takto prevedené dokazovanie potom súd nemal pochybnosti, čo do zistenia skutkového stavu (a otázky viny obžalovaného), nakoľko tento mal jednoznačne za preukázaný priznaním ml. obžalovaného, resp. jeho vyhlásením o vine. Po právnej stránke potom súd konanie obžalovaného mladistvého právne kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, keďže ml. obžalovaný neoprávnene vnikol do obydľia iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania – vlámaním, pričom tento skutok vykonal v priamom úmysle (podľa § 15 Tr. zákona) a ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, keďže ml. obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spáchal na chránenej osobe – dieťati, pričom tento skutok vykonal minimálne v nepriamom úmysle (podľa § 15 Tr. zákona). Súd následne vyhodnotil súbeh uvedených trestných činov v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zákona ako úhrnný trest, nakoľko ml. obžalovaný spáchal (zároveň) dva trestné činy.

Dokazovanie ohľadom výroku o treste (jeho druhu a výmery) a prípadne ďalších nadväzujúcich výrokov bolo následne na hlavnom pojednávaní vykonané prečítaním relevantných listinných dôkazov, resp. vykonaním iných dôkazov v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie uvedených nižšie.

Zo správ Úradu práce sociálnych vecí a rodiny vyplynulo, že obžalovaný mladistvý pochádza z manželského zväzku matky H. F. a otca A. B., pričom z tohto zväzku pochádza aj ďalšie maloleté dieťa. Uvedené manželstvo bolo na základe rozsudku OS Rožňava, sp. zn.: 5C/68/2011 právoplatne (20.12.2011) rozvedené a na čas po rozvoide boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a súd zaviazal otca prispievať na výživu detí. Rodina a teda aj ml. obžalovaný obývajú byt v bytovom dome vo vlastníctve matky, ktorý je priestranný a kde sú zabezpečené všetky energie. Spolu s nimi tento byt obýva aj (nový) manžel matky obžalovaného, ktorý pracuje v Českej republike. Biologický otec obžalovaného žije s inou ženou, pričom matka obžalovaného nevedela uviesť kde presne, pričom jej deti sa s biologickým otcom nestretávajú a tento ani neprejavuje oň záujem. Príjem rodiny tvorí aktuálne príjem manžela matky obžalovaného. Ml. obžalovaný si v školskom roku 2024/2025 plnil povinnú školskú dochádzku na ZŠ v Slavošovciach v 8. ročníku, pričom tento navštevoval špeciálnu výučbu s pridelenou asistentkou. Jeho školská dochádzka bola pravidelná a neprítomnosť žiaka vždy ospravedlnená, Jeho vyučovacie výsledky boli slabé s poruchami správania. Matka s obžalovaným navštevovali pedopsychiatrickú ambulanciu MUDr. K. I. v Rimavskej Sobotě, avšak matka nebola spokojná a hľadala inú ambulanciu, avšak kvôli dlhým čakacím dobám ich iná ambulancia neprijala. Matka sa k zdravotnému stavu obžalovaného stavia zodpovedne, spolupracuje. Obžalovaný doposiaľ nebol vedený v registri sociálnej kurately.

Zo správy základnej školy J. H. F. v C. vyplynulo, že ml. obžalovaný je v školskom roku 2025/2026 žiakom špeciálnej triedy uvedenej školy a navštevuje 8. ročník, pričom rok školskej dochádzky je u neho 10-ty. Vzdeláva sa podľa programu pre žiakov s ľahkým mentálnym postihnutím. V náukových predmetoch postupuje podľa učebných osnov žiakov 8. ročníka ŠZŠ variant A a vo výchovných predmetoch postupuje podľa školského vzdelávacieho programu. Školu navštevuje nepravidelne,

zväčša vymeškáva zo zdravotných dôvodov, ktoré však obyčajne ospravedlňuje matka. V čase od 01.09.2024 do 15.05.2025 celkovo vymeškal 176 hodín z toho 174 mal ospravedlnených. Do školy chodí upravený a čistý. O výchovno-vzdelávacie výsledky sa matka obžalovaného zaujíma a zúčastňuje sa aj rodičovských združení. Obžalovaný dosahuje v škole vo všetkých predmetoch priemerné výsledky, jeho správanie však nie je v súlade so školským poriadkom. Na polročnej klasifikačnej porade mu bolo udelené pokarhanie od triedneho učiteľa za vulgárne vyjadrovanie na adresu vyučujúceho ale aj voči spolužiakom, ako aj za neprimerané správanie sa na hodinách a počas prestávok, odvráva, je drzý a posmešne sa vyjadruje na adresu vyučujúcich. Na hodinách často vyrušuje, nedáva pozor, svojím správaním vyvoláva konflikty so spolužiakmi, ktoré rieši následnými vulgarizmami, dá sa ľahko vyprovokovať a ovplyvniť inými žiakmi.

Zo správy obce Slavošovce vyplynulo, že ml. obžalovaný žije v obci spoločne s matkou a bratom v kompletne zariadenom rodinnom dome, pričom obec doteraz neprišla s menovaným do žiadneho sporu a na jeho správanie neboli v obci podané žiadne sťažnosti.

Z lekárskeho správy vyplynulo, že obžalovaný bol od 11.04.2025 do 17.04.2025 hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení NsP sv. Barbory v Rožňave pre poruchy správania pri primárne nerozvinutom intelektu – ľahkej mentálnej retardácii, pričom táto porucha u neho bola aj diagnostikovaná. Obžalovaný okrem toho trpí v tejto súvislosti významnými poruchami správania s potrebou pozorovania, nízkou frustračnou toleranciou a poruchou plynulosti reči – kockavosťou a hlasovými tikmi. V pozadí agresívnych prejavov je vnútorné napätie, hnev a smútok z ubližovania od spolužiakov, ktorým sa nedokáže brániť adekvátnym spôsobom.

Z centrálnej evidencie priestupkov vyplýva u ml. obžalovaného jeden záznam zo dňa 09.11.2024 kedy na chodbe bytového domu v Slavošovciach úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku kedy zapálil šnúrky od topánok a rohožku, čím došlo k zadymeniu stien na 1. a 2. poschodí bytového domu, čím spôsobil škodu vo výške 73,50,- eur, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur.

Podľa odpisu z registra trestov nebol ml. obžalovaný doposiaľ nikdy súdne trestaný.

Zo znaleckého posudku č. 109/2025, znalkyne MUDr. K. I. vyplynulo, že obžalovaný v súčasnej dobe netrpí, ani v čase spáchania skutku netrpel na žiadnu duševnú chorobu ani poruchu v zmysle psychózy. U obžalovaného sa jedná o nevyrovnaný vývin pubescentnej osobnosti s rozumovými schopnosťami v pásme ľahkej duševnej zaostalosti s poruchami správania, čo je u neho podmienené najmä dysfunkčným zázemím, nerešpektovaním autorít s poruchami správania najmä v školskom prostredí ale aj domácom s verbálnou agresivitou namierenou voči vyučujúcim ale i spolužiakom a v čase skutku voči neživým predmetom. Či tento výskyt delikvenčného správania je len náhodným situačne podmieneným prejavom alebo je prejavom osobnostne podmieneným, vzhľadom na jeho vek a vývoj nie je možné jednoznačne určiť a ukáže to až ďalší priebeh, pri spoluúčasti pozitívnych, či negatívnych stimulov jeho okolia. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania a nebola u neho zistená závislosť na návykových, či omamných látkach a nebola indikovaná preto ani žiadna forma ochrannej liečby, pričom obžalovaný bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a jeho ovládacie schopnosti boli znížené ľahkou, nepodstatnou mierou a jeho pobyt bol z hľadiska psychiatrického vyhodnotený ako nie nebezpečný.

Z odborných vyjadrení týkajúcich sa poškodených hmotných vecí nachádzajúcich sa v obydlí poškodenej, uvedených v skutkovej vete tohto rozsudku, vyplýva, že celková preukázaná výška spôsobenej škody predstavuje sumu 136,- eur.

Z faktúr predložených poškodenu na hlavnou pojednávaní vyplývajú jednotlivé splatné čiastky odberateľa K. G., IČO: 56 361 351 pre dodávateľa Lcomplete building s.r.o., IČO: 50 517 180 v celkovej výške 1522,49,- eur. Uvedené čiastky podľa poškodenej predstavujú ušlú mzdu jej manžela, ktorý kvôli spáchanému trestnému činu a strachu musel dočasne prerušiť výkon svojej podnikateľskej činnosti.

Závažnosť konania obžalovaného mladistvého je nutné vidieť v tom, že úmyselným konaním narušil záujmy spoločnosti na ochrane domovej slobody, resp. iné práva a slobody. Obžalovaný mladistvý sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov – prečinov spáchaných dvoma samostatnými skutkami.

Pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu súd postupoval v zmysle zákonných ustanovení § 33a Trestného zákona a § 34 Trestného zákona. Otázka trestu bola posúdená aj v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona § 117 ods. 1 Trestného zákona ale aj podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona, pričom súd prihliadol u obžalovaného ml. A. B. na 2 poľahčujúce okolnosti, ktorými sú priznanie sa obžalovaného a prejavenie úprimnej ľútosti (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a to, že pred spáchaním skutkov viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona) a to aj napriek spáchanému, vyššie uvedenému priestupku, ktorý súd nevyhodnotil ako tak závažný, ktorý by súd nútil vyhodnotiť uvedené konanie ako nevedenie riadneho života ml. obžalovaného. Súd zároveň zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona - obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Podľa § 33a ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov. Ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

Podľa § 41 Trestného zákona (1) ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 51 (1) Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho štyri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 3 platí rovnako. (2) pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia

alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa § 117 ods. 1 Tr. zákona Trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona súd mladistvému výkon trestu odňatia slobody podmienene odloží na skúšobnú dobu alebo mu trest odňatia slobody podmienene odloží na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, zároveň určí skúšobnú dobu na jeden rok až tri roky. Mladistvý je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Základná trestná sadzba stanovená zákonom pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona je 1 rok až 5 rokov trestu odňatia slobody. Základná trestná sadzba stanovená zákonom pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona je 6 mesiacov až 3 roky trestu odňatia slobody. Keďže v danom prípade sa jedná o súbeh trestných činov, súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení vychádzal pri ukladaní trestu z najprísnejšie trestného činu a teda prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona. Uvedená trestná sadzba (1-5 rokov) je v prípade mladistvých podľa § 117 ods. 1 Tr. zákona znížená na polovicu a teda súd mohol obžalovanému ukladať trest v rozmedzí 6 mesiacov až dva a pol roka trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, súd veľmi citlivo zvažoval všetky okolnosti významné pre voľbu a určenie trestu, pričom dospel k záveru, že v danom prípade, so zreteľom najmä na povahu a spoločenskú závažnosť predmetných trestných činov, spôsob ich spáchania, pohnútku, ich následky a osobu mladistvého obžalovaného, prichádza do úvahy jedine uloženie podmienene trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Súd mal za to, že uloženie akéhokoľvek alternatívneho trestu neprichádzalo do úvahy, a to vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, predovšetkým však na závažnosť spáchaných skutkov a ich dopad nielen na maloletú poškodenú, ale aj na jej rodinu. Mladistvý obžalovaný nikde nepracuje, nemá žiaden príjem a je stále študentom, preto bolo uloženie peňažného trestu, hoci aj podmienene odloženého podľa § 115 Trestného zákona, vylúčené. Do úvahy prichádzalo prípadné uloženie trestu povinnej práce, avšak súd dospel k záveru, že takýto druh trestu by sa minul účinkom, najmä s ohľadom na charakter a spoločenskú závažnosť spáchaných skutkov, a bol by aj vzhľadom na ich následky neprimeraný. Súd má zároveň dôvodne za to – a to predovšetkým so zreteľom na závery znaleckého posudku, ako aj na správy školy a lekárov – že je v danom prípade nevyhnutné po určitú dobu sledovať správanie obžalovaného a na posilnenie výchovného účinku trestu mu uložiť aj primerané povinnosti. Súd veľmi pozorne zvažoval aj návrh obhajoby na podmienene upustenie od potrestania mladistvého podľa § 101 Trestného zákona so súčasným uložením primeraných obmedzení alebo povinností. Podľa názoru súdu však pre takýto postup absentovala jedna z hmotnoprávných podmienok podľa § 98 písm. a) Trestného zákona, a to povaha spáchaných skutkov. Súd ju vyhodnotil vzhľadom na spôsob vykonania skutkov, ich následky a pohnútku obžalovaného ako závažnú, a preto takýto postup považoval, aj napriek doterajšiemu životu mladistvého, za nepostačujúci na jeho nápravu. Súd si je vedomý, že obžalovaný trpí ľahkou mentálnou retardáciou, má neovládateľné hlasové prejavy a tiky, ktoré boli zjavné aj na hlavnom pojednávaní, a že tieto okolnosti predstavujú pre neho v živote stigma, s ktorou sa musí, najmä v školskom prostredí, denne vyrovnávať. Ani toto znevýhodnenie však nemôže byť podľa názoru súdu v danom prípade ospravedlnením, resp. kvalitatívnym zľahčením jeho konania.

Súd však na uvedené skutočnosti prihliadol pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a pristúpil k použitiu ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona, teda k mimoriadnemu zníženiu už tak zníženeho trestu odňatia slobody, ktorý určil v trvaní štyroch mesiacov a teda trest obžalovanému znížil o celú jednu tretinu. Podmienkou pre takéto rozhodnutie okrem už uvedeného bolo, že mladistvý obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný. Súd pritom zohľadnil aj to, že ide o mladistvého páchatel'a, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a ktorý v súčasnosti pokračuje v štúdiu. Výkon uloženého trestu súd podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ktorej dĺžku považuje súd najmä vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný nebol nikdy trestaný za dostatočnú. S prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti, ako aj na nepriaznivé správy školy, mal súd za potrebné, aby správanie mladistvého obžalovaného bolo počas tejto doby sledované v rámci probačného dohľadu. Na posilnenie výchovného účinku trestu súd uložil obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa psychologického poradenstva. Podľa názoru súdu je v danom prípade nevyhnutné pôsobiť

na obžalovaného nielen samotným podmieneným trestom, ale aj odbornou pomocou v uvedenej forme, ktorá mu môže napomôcť pri zvládaní záťažových situácií, či už v domácom, alebo najmä školskom prostredí, a zároveň pôsobiť ako pozitívny stimul pre jeho ďalší, ešte neukončený osobnostný vývoj. Súd v rámci uložených povinností a obmedzení neuložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou maloletou. Dôvodom bolo, že takéto obmedzenie sa súdu javí ako neúčelné, a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný aj poškodená pochádzajú z jednej malej obce, kde by sa nevyhnutne stretávali – či už v škole, v obchode, alebo na verejných priestranstvách. V takomto kontexte by sa uložené obmedzenie javilo ako prinajlepšom ako kontraproduktívne.

Súd mal za to, že takto uložený trest je jednak nevyhnutný ale zároveň dostatočný, primeraný a spravodlivý. Súd má tiež za dôležité podotknúť závažný dopad uvedených skutkov na osobu maloletej, ale aj jej rodiny, ktorí nevyhnutne museli z konania obžalovaného pociťovať strach a súd sa môže len domnievať aké (najmä) psychické následky a dopad to na ďalší vývoj maloletej to môže mať.

Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že v danom konkrétnom prípade, prichádza do úvahy uloženie jedine trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmienenčne odložený, s probačným dohľadom na uvedenú skúšobnú dobu, ktorý je podľa názoru súdu, vzhľadom na vyššie uvedené primeraným trestom a zároveň trestom nevyhnutným (ultima ratio). Podľa názoru súdu takáto sankcia je za daných okolností jediným spôsobom ako dosiahnuť účel trestu, zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovaným, vytvoriť podmienky na jeho výchovu a zároveň zabezpečiť generálnu prevenciu. Uvedený trest zároveň adekvátne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Súd okrem toho uložil mladistvému obžalovanému (zastúpenému zákonnou zástupkyňou) povinnosť podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku nahradiť spôsobenú škodu vo výške 136,- eur. Uvedená výška škody bola v konaní jednoznačne preukázaná jednotlivými odbornými vyjadreniami, pričom poškodená počas konania nenamietala ani jej výšku, ani právny základ. Súd poškodenú so zvyškom jej nároku podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na civilné konanie, a to z dôvodu, že nad rámec uvedenej škody túto nijakým spôsobom nepreukázala, okrem predložených faktúr vystavených na jej manžela ako odberateľa. Pokiaľ ide o poškodenou uplatňovanú ušlú mzdu jej manžela, ktorý mal vzhľadom na spáchané skutky a obavy o rodinu prerušiť výkon podnikateľskej činnosti, súd uvádza, že takéto tvrdenie nebolo možné na hlavnom pojednávaní riadnym spôsobom verifikovať a na jeho overenie by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by objektívne presiahlo rámec a potreby trestného konania a neprímerane by ho predĺžilo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.